

**Scientia Salvatis, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

340. feria 5. de æternitate pœnaru[m] inferni

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](#)

610 Feria 4. Dom. 24. post Pentecost.
eris) & zelo magis incenditur, quam gehennā.
Ita D. Chrysost. in Luc. cap. 16. 5. Reus plus
de conscientie, quam de gehenna erubesci incen-
dio, ita D. Chrysost. serm. 125. 6. Non videre
Deum, pana est, totā gehennā acerbior.
Ita D. Chrysost. Epist. 5. ad Theod. l. apl. 7.
Nunquam reuniri Christo Deo. Hoc NVN-
QVAM est poena damnatorum major, ma-
ximā, quæ sicut Christum affixit in vita, sic
illos affliget æternā desperatione, ita B. Ve-
ranā in Revelat.

MEDITATIO CCCXL.

Feria 5. Domin. 24 post Pentecost.

De æternitate pœnarum inferni.
VIdebo damnatos ambulantes in cir-
citu, vocabuntur enim populus, cui ira-
nos est Dominus usque in eternum. Malach. 1.
Peram intelligere causas, cur æternū pu-
niantur.

Conf. 1. Pœnas damnatorum æternas. 1.
Quia Legislator habet jus Pœnam ponendi
violatoribus Legis, sed Deus posuit æternam
Matth. 25. Marc. 9. Apoc. 14. 2. Si Leges
humanæ perpetuum exilium præscribunt,
vitam auferunt in perpetuum, quanto magis
Leges divinæ? Ita §. Augustin. lib. 23. de
Civit. Dei, cap. 17. 3. Nunquam esset illorū
æterna miseria, nisi esset magna malitia; ita
idem

Feria 5. Dom. 24. post Pentecost. 613

idem: Ibid. lib. 9. cap. 13. 4. Factus est homo malo dignus aeterno, qui in se peremisit bonum, quod posset esse in aeternum, ita D. Gregor. lib. 7. dial. cap. 24. 5. Pertinet ad justitiam, ut nunquam supplicio careant, quorum mens tuthquam voluit carere peccato, ita S. Augustin. supra. 6. Cum locus illius viam præcludat ad meritum compensacionis, etiam beneficium non admittit, ita Blesensis Epist. 60. 7. Poena debet esse proportionata culpæ, sed culpa nocet animæ, quæ est res Dei, & bonum aeternum, privans eam visione Dei, unde aufert Deo gloriam aeternam, sibi autem infert poenam aeternam. 8. Major injuria poenam meretur majorem, sed injuria per peccatum fit Deo infinito, laeditque bonum infinitum, igitur saltem quoad durationem debet luere infinite. 9 Quid minimum, si aeternaliter ardebit, aeterna erit materia, aeternum pabulum, anima, & peccatum, ita Tertullian in Apolog. Hinc de lapsis Angelis dicitur, neque locus inventus est eorum amplius in cælo De damnatis vero hominibus, clausa est janua, Matth. 25. Marc. 13. comburentur enim igne inextinguibili, & fumas tormentorum eorum ascendet in secula seculorum Apoc. 14. Hanc malam aeternitatem experietur peccator, videbit, & irasceretur, si wagnis, quam sibi ait S. August. hic Psal. 113.

S C 6. Conf

612 Perias, Domin. 24. post Pentecost.

Conf. 2. Quomodo D. JESVS alias parcus verborum æternitatem pœnarum inferni exaggeret, Marc. 9. Si scandalizaverit te manus tua, absconde illam, bonum est tibi debilem introire in vitam, quam duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem, ubi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum, bonum est tibi claudum introire in vitam æternam, quam duos pedes habentem, mitti in gehennam ignis inextinguibilis, ubi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. Quid si oculus tuus scandalizat te, ejice eum, bonum est tibi luscum introire in Regnum Dei, quam duos oculos habentem. &c. Manus, pes, oculi, sunt perniciosa societas, propinquitas, amicitia, omnęque vitiosum in homine.

Conf. 3. Si inter mille homines unus tantum damnaretur, nonne quisque timidus diceret: Nunquid ego sum? Nunc autem damnandi præ multitudine. Apoc. 20. Matt. 9. Scripti sunt in libris, salvandi præ pacitate scripti sunt in libro. Constitutus inter horrendas illas figuræ damnatorum momentaneas delectationes sine intermissione, sine refrigerio etiam imaginario æternum fluentium dicam ad Dominum: En me infelix ad portas inferi consistentem, patet porta, & ego ipsi imminco illuc devolendus,

Feria 6. Domin. 24. post Pentecost. 613

dus, ah ! Deus meus, pro me mortue, patiens, ut non vivam amplius in æternum ? Inscribam memoriam compendium Evangeli: Luc. 9. Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, anima vero sua detrimentum patiatur, aut quam dabit homo commutationem pro anima sua ? &c. Quis non bibat tribulationis poculum, metuens ignem æternum ? Ait D. Augustin. Tom. 3. in Sentent.

MEDITATIO CCCXL.

Feria 6. Domin. 24. post Pentecost.

De causis tam horribilium minarum,

A Spiciam Justitiam divinam terribilem homines propter peccata æternis suppli-
cij submergentem. Petam ea peccata agnoscere, & evitare.

Conf. I. Peccata, propter quæ ibunt in supplicium æternum, sunt 1. eorum, qui non receperunt Christum, neq; fidem Dei, Matth 10. 11. 12. & 28. 2. Qui Fidē Dei receperunt, sed non juxta eam vixerunt: caruerunt enim operibus Misericordiæ corporalibus, & multo magis, quia caruerunt spiritualib^z. Matth: 25. 3. Qui fuerunt vitiosi, hypocritæ, superbii, avari, sœvi, injusti, impij, & omnes addicti impietati, discedite à me omnes operarij ini-
quitatis. Matth. 23. 4. Qui alijs fuerunt scandi-